

Η συλλογική μας εκπροσώπηση σήμερα

Νικόλαος Νίτσας
Χειρουργός Οφθαλμίατρος

Βρισκόμαστε σε μια εποχή κατά την οποία ο ιατρικός κόσμος θα πρέπει να ανασυντάξει τις δυνάμεις του μετά την τελευταία ολομέτωπη επίθεση που δέχτηκε από την κυβέρνηση και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Θα πρέπει να βρει την κοινωνία, όχι απέναντί του, αλλά μαζί του, αποδεικνύοντας ότι οι γιατροί τους οποίους εκπροσωπεί δεν είναι ούτε φοροφυγάδες, ούτε συνταγογράφοι, ούτε φακελάκιδες.

Ο Έλληνας πολίτης είναι αλήθεια ότι υποφέρει αναζητώντας την υγεία του μέσα στο δημόσιο σύστημα υγείας σήμερα, φταίει όμως ο Έλληνας γιατρός γι' αυτό; Φταίει άραγε ο Έλληνας γιατρός για τις ελλείψεις ανθρώπινου δυναμικού και υλικών στα νοσοκομεία; Φταίει άραγε ο Έλληνας γιατρός για το εξευτελιστικό δεκάλεπτο εξέτασης στο οποίο τον υποχρεώνει το Ι.Κ.Α.; Ή φταίει ο Έλληνας γιατρός για τις υπερτιμολογήσεις υλικών, φαρμάκων και άλλων ειδών που προμηθεύονται τα νοσοκομεία μας;

Η συλλογική μας εκπροσώπηση θα πρέπει στο εξής να ξεφύγει από την καθημερινή διαχείριση των προβλημάτων και να βγει δυναμικά προς τα έξω, προσπαθώντας να ενημερώσει την κοινή γνώμη και όλους αυτούς που με μεγάλη ευκολία προσπαθούν να συνθλίψουν τις προσπάθειες του Έλληνα γιατρού. Θα πρέπει λοιπόν να δώσει την ευκαιρία σε όλους αυτούς που με ευκολία κατηγορούν, να μπουν μέσα στην καθημερινότητα, στις αγωνίες, στην κούραση μετά από ολονύκτιες εφημερίες του Έλληνα γιατρού. Θα πρέπει να αναδείξει ότι η διαχείριση του αγαθού που λέγεται υγεία δεν είναι ίδια με τη διεκπεραίωση ενός εγγράφου στο ελληνικό δημόσιο, ούτε είναι ίδια με μια τραπεζική συναλλαγή, όπως δεν είναι ίδια με το οκτάωρο ενός εργάτη στο εργοστάσιο. Η μάχη αυτή ανάμεσα στη ζωή και τον θάνατο δεν είναι ντροπή να πούμε ότι ξεχωρίζει και είναι πάνω απ' όλες τις άλλες μάχες της καθημερινότητας. Αυτό είναι που κάνει τον ιατρικό κλάδο μια ομάδα επιστημόνων υψηλής ευθύνης, παρόμοια

της οποίας δεν μπορεί να υπάρξει. Όλοι αυτοί που μας κατηγορούν συλλήβδην, όλοι αυτοί οι «οδοστρωτήρες» που βρίσκονται πίσω από τα μικρόφωνα και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα ποσοστά τηλεθέασης των εκπομπών τους, όταν βρεθούν αντιμέτωποι με την αρρώστια θα προστρέξουν με αγωνία σε αυτή τη «συντεχνία».

Θα πρέπει λοιπόν η συλλογική μας δράση να αποτελέσει τον συνδετικό ιστό ανάμεσα στην κοινωνία και την καθημερινότητα του Έλληνα γιατρού. Θα πρέπει όμως και οι Ιατρικοί μας Σύλλογοι να έχουν τη νομιμοποίηση (μέσα από τη συμμετοχή όλων μας) αλλά και τη θέληση, ώστε να τιμωρούν με παραδειγματικό τρόπο όλους όσους με την εν γένει συμπεριφορά τους στην άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος, δίνουν τροφή στους «αυτόκλητους εισαγγελείς» των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Όλο αυτό το διάστημα όπου, με αφορμή το νέο νομοσχέδιο για την υγεία και τις αντιδράσεις του ιατρικού κόσμου απέναντι σ' αυτό, οι γιατροί βρεθήκαμε να είμαστε πρώτη είδηση στην τηλεόραση και τα ραδιόφωνα, αποδείχθηκε περίτρανα ότι οι σημερινοί ηγέτες του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου επιδεικτικά απουσίαζαν από αυτήν τη μάχη. Έπρεπε προφανώς να λογοδοτήσουν έναντι των πολιτικών προϊσταμένων τους, οι οποίοι σε καμία περίπτωση δεν θα ήθελαν τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο να πρωτοστατεί κόντρα στο νέο νομοσχέδιο για την υγεία, το οποίο δυστυχώς έγινε νόμος του κράτους. Είναι σίγουρο όμως ότι το νομοσχέδιο αυτό θα ακυρωθεί από τους ίδιους γιατρούς, οι οποίοι σε καμία περίπτωση δεν δέχονται οι αμοιβές τους στον δημόσιο τομέα να είναι λιγότερες από τις αμοιβές ενός δημοσίου υπαλλήλου – οδηγού στις συγκοινωνίες, και πολύ λιγότερες από τις αμοιβές των δικαστικών και φυσικά των εκπροσώπων μας στην εθνική αντιπροσωπεία. Θα ακυρωθεί επίσης από τους ιδιώτες γιατρούς οι οποίοι δεν θα δεχθούν σε καμία περίπτωση αμοιβές των 600-700

€ (τύπου ΟΑΕΕ, όπως επιτάσσει το μνημόνιο) οι οποίες με μαθηματική ακρίβεια τους οδηγούν στην υπαλληλοποίηση κάτω από τη στέγη αυτών, στους οποίους το νομοσχέδιο θέλει να παραδώσει τη δημόσια και ιδιωτική υγεία στην Ελλάδα.

Η ιατρική συλλογική εκπροσώπηση πρέπει να δημιουργήσει τις συνθήκες ώστε η ίδια η κοινωνία να απαιτήσει από την πολιτεία την αξιοπρέπεια και τον σεβασμό στον γιατρό σήμερα στη χώρα μας, οι αμοιβές του οποίου θα πρέπει να διασφαλίζουν τη διαβίωσή του και όχι την επιβίωσή του.

Η ιατρική μπλούζα δεν έχει μπλε, πράσινο ή κόκκινο χρώμα και η αξιοπρέπεια αυτών που τη

φορούν με ό,τι αυτό συνεπάγεται θα πρέπει να είναι απαίτηση όχι μόνο των ίδιων αλλά της ίδιας της κοινωνίας. Για τον λόγο αυτό στις εκλογές για τους Ιατρικούς Συλλόγους που μέχρι το καλοκαίρι θα πραγματοποιηθούν η αποχή, η αδιαφορία, ο κομματισμός θα πρέπει να μείνουν μακριά.

Κρατάμε λοιπόν εμείς οι ίδιοι στα χέρια μας την ευκαιρία για τη δημιουργία μιας ιατρικής εκπροσώπησης με όλες αυτές τις προδιαγραφές που προανέφερα, η οποία από την επόμενη μέρα των εκλογών πρωταρχικό στόχο πρέπει να έχει την ανόρθωση του κύρους του ιατρικού λειτουργήματος.

